

On November 25, 2018, an open lesson dedicated to Yeghishe Charents organized by the "Surb Yeghia Margare" ("Saint Elias the Prophet") Sunday school took place in the "House of Hovhannes Tumanyan" Center for Science and Culture of the Armenian Diocese in Georgia. The lesson became a new presentation of the event dedicated to the 120th anniversary of Yeghishe Charents, this time with the praise of poet's patriotic and bellicose spirit, his immortal poetry.

In attendance were Secretary of the Embassy of the Republic of Armenia to

Georgia Arthur Sargsyan, poet and translator Givi Shahnazar, Armenian intellectuals of Tbilisi and representatives of public.

The event was honored with the presence of the Primate of the Armenian Diocese in Georgia, His Grace Bishop Vazgen Mirzakhanyan.

The head of the Center for Science and Culture Gisane Hovsepyan welcomed the guests, reminded Yeghishe Charent's visit to Tumanyan's home, where he was not lucky enough to meet the Poet of All Armenians. Through it has been around 100 years ago, today the generations feel the spirit of these two pioneers of the Armenian literature which still soars in this house.

And the praise of the Armenian literature pioneer's immortal, glowing bellicose poetry, the immortal pathos of Yeghishe Charents poet's, enduring warrior's and fervent patriot's poetry. Sunday school students which speak in foreign language and for whom the name of Yeghishe Charents was unfamiliar until today, during several months (new students) or one year

(students of elderly group) had learned in the native language and recited the samples of immortal poet's poetry, presented the poet's life, expressed the love and appreciation in their heart for the literary heritage of the great Armenian poets.

The events was meaningful and delightful thanks to the work done by honored teacher who is a devotee and advocate of presenting the works of great Armenian poets and who also participated in the event with recitation and songs in her beautiful Armenian. Edmond Akhoyan, a pupil of school N103, beautified the event with his performance.

At the conclusion of the event, the Primate of the Armenian Diocese in Georgia blessed the

attendees and expressed his appreciation. His Grace Bishop Vazgen Mirzakhanyan emphasized the importance of holding such an open lesson by the students of the Sunday school because it became a real event dedicated to the two great Armenian poets. The Diocesan Primate mentioned that the two genius sons of the Armenian nation also included within them the mystery of statehood – Hovhannes Tumanyan with his nationalistic mindset as a bearer for people's ideology and Yeghishe Charents with his poetry as an enduring warrior of nation's struggle for freedom and independence. It is the duty of generations to recognize and to know the geniuses of the nation.

The Diocesan Primate thanked gifted and honored teacher Roza Zohrabyan, who always represents the great Armenian poets in new way, making the works of Armenian intellectuals the property of foreign- language youth.

At the end of the event the participants recited "I love my sweet Armenia's..." poem as an expression of pride for Motherland.

2018 թվականի նոյեմբերի 25-ին, Վիրահայոց թեմի «Հովհ. Թումանյանի տուն»
գիտամշակութային կենտրոնում ներկայացվեց թեմի «Սո
ւրբ
Եղիա
մարգարե
»
կիրակնօրյա
դպրոցի բաց դասը՝ նվիրված

Եղիշե Չարենցին: Դասը դարձավ Եղիշե Չարենցի 120-ամյա հոբելյանին նվիրված
միջոցառման նորովի մատուցումը այս անգամ արդեն բոցաշունչ բանաստեղծի
հայրենասիրական շնչով, անմահ, մարտաշունչ, հրաբորբոք

պոեզիայի գոհարների

գովքով:

Միջոցառմանը ներկա էին Վրաստանում ՀՀ դեսպանության քարտուղար Արթուր
Սարգսյանը, բանաստեղծ-թարգմանիչ Գիվի Շահնազարը, թբիլիսահայ մտավորականներ,

հասարակայնության ներկայացուցիչներ:

Իր օրհնաբեր ներկայությունն էր բերել Վիրահայոց թեմի առաջնորդ Գերաշնորհ Տեր Վազգեն Եպիսկոպոս Միրզախանյանը:

Գիտամշակութային կենտրոնի ղեկավար Գիսանե Հովսեփյանը ողջունելով ներկաներին, հիշեցրեց Եղիշե Չարենցի այցելությունը Թումանյանի տուն, որտեղ սակայն նրան բախտ չի վիճակվում հանդիպելու Ամենայն հայոց բանաստեղծին:

Ու թեև շուրջ 100 տարի է անցել այդ օրից, այսօր արդեն

սերունդների կողմից հայ գրականության երկու ռահվիրաների շունչն է թևածում այս տանը:

Ու տարածվեց հայ գրականության գահակալ Եղիշե Չարենցի ու նրա անմահ, մարտաշունչ
,
հրաբորբոք

պոեզիայի
գոհարների

գովքը

,
Եղիշե
Չարենց
բանաստեղծի

,
հայրենիքի
հարատև
մարտիկի

,
բոցաշունչ
հայրենասերի
ստեղծագործությունների
անմահ
պաթոսը:

Վիրակնօրյա դպրոցի օտարալեզու սաները, ում համար Եղիշե Չարենցը մինչև այժմ եղել է

անծանոթ անուն, նորերը մի քանի ամսվա, իսկ ավագները մեկ տարվա ընթացքում մայրենի լեզվով սերտեցին ու հնչեցրին անմահ բանաստեղծի պոեզիայից նմուշներ, ներկայացրեցին

բանաստեղծի կյանքի էջերը

, վերհանեցին իրենց հոգում ձևավորվող

սերն ու գնահատականը հայ գրականության մեծերի գրական ժառանգության նկատմամբ :

Միջոցառումը իմաստավորված, հնչեղ դարձնելուն լիովին օժանդակել էր վաստակաշատ ու սուցչուհու, հայ գրականության համաստեղությունից աստղեր ներկայացնելու նվիրյալի ու ջատագովի

աշխատանքը

, ով իր

գեղեցիկ հայերենով, ամսունքով և երգով դարձավ նաև միջոցառման մասնակիցը: Իր գեղեցիկ կատարումով միջոցառումը գեղեցկացրեց թիվ 103 դպրոցի աշակերտ Էդմոնդ Ախոյանը:

Հավարտ միջոցառման իր օրհնությունը ներկաներին հղեց և գնահատանքի խոսք ասաց Վիրահայոց թեմի առաջնորդը :

Վազգեն Սրբազանը կարևորեց

կիրակնօրյա դպրոցի բաց դասի անցկացումը այս կենտրոնում, քանզի այն

դարձավ իսկական միջոցառում՝ նվիրված հայ գրականության երկու մեծերին: Թեմակալ առաջնորդը նշեց, որ հայ ժողովրդի երկու հանճարեղ զավակները

նաև երկրի պետականության խորհուրդն էին ներառում իրենց մեջ. Հովհաննես Թումանյանն իր

համազգային մտածողությամբ

որպես ժողովրդի գաղափարախոսության կրող, իսկ Եղիշե

Չարենցն իր բանաստեղծական խոսքով ազգի ազատության, անկախության պայքարի բրցաշունչ մարտիկ: Սերունդների պարտքն է ճանաչել ու գիտենալ ազգի հանճարներին:

Թեմակալ առաջնորդը գնահատանքի խոսքեր ուղղեց շնորհաշատ ու վաստակաշատ ու սոցչուհի

Ռոզա

Զոհրաբյանին

,

ով

ամեն

անգամ

հայ

գրականության

մեծերին

ներկայացնում

է

նորովի, հայ

մտքի

երևելիներին

դարձնում

օտարալեզու

երիտասարդների

սեփականությունը

:

Միջոցառման ավարտին մասնակիցների կողմից միահամուռ հնչեց «Ես իմ անուշ Հայաստանի
նաստեղծությունը, որպես» բա

մայրենիին

ու

մայր

հայրենիքին ուղղված հպարտության գովք: